

PREMONŠTRÁTSKE PÄTORO

1. *Laus Dei in choro* (život liturgický)

„**V modlitbe budte vytrvalí.**“ (Kol 4,2). Oporným bodom každého premonštrátskeho rehoľníka je **chórová oslava Boha** - teda spoločná modlitba liturgie hodín, konaná primerane slávnostným spôsobom, skrze ktorú oslavuje Boha a vyprosuje milosti pre seba, bratov, pre kláštor, ako aj pre celú cirkev, s ktorou sa touto modlitbou a vyzývaním spája v jeden hlas. Preto nie je zvláštnosťou, že bratia sa každé ráno odoberajú do chóru v mlčaní - ich prvými slovami dňa sú slová spoločnej modlitby.

2. *Spiritus poenitentiae* (život asketický)

Život premonštrátskeho rehoľníka má byť **kajúcny**. Pôstom a prísnosťou života je pobádaný k hľadaniu Boha, hoci aj za cenu straty predošlého pohodlia, ktoré mal, kým vstúpil do kláštora. Pretože : „**Všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Preň som všetko stratil a pokladám za odpady, aby som získal Krista.**“ (Flp 3,8).

3. *Zelus animarum* (život apoštolský)

„**Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.**“ (Mt 28,19) . Premonštrát má žiť tak, aby mohol dávať. Jeho zásadou je: odovzdávať iným z pokladov svojho duchovného života - života modlitby. Žiť apoštolsky pre premonštrátov **znamená horlivosť za spásu duší**. Už za života zakladateľa rehole sv. Norberta bolo zdokumentovaných niekoľko apoštolských ciest do rôznych kútov sveta s cieľom evanjelizovať, duchovná starostlivosť o pútnikov a duchovná správa farností. Rád je povolaný na takýto život aj dnes.

4. *Cultus eucharisticus* (život eucharistický)

„**Ak chcete rásť v láske, vráťte sa k eucharistii.**“ (Matka Tereza). Eucharistický život sa uskutočňuje zvlášť v každodennom slávení sv. omše, či častými adoráciami. **Eucharistická úcta je vlastne stredobodom života rádu**, no uskutočňovala by sa ťažko, keby úzko nenadväzovala na liturgickú, či osobnú modlitbu. Sám zakladateľ rádu - sv. Norbert - bol veľkým ctiteľom a obhajcom eucharistie a jeho príklad k tomu vyzýva aj ostatných členov a členky rehole premonštrátov. Od začiatku dňa bola vždy najdôležitejšou časťou dňa; **oficiálnou prípravou na ňu a poďakovaním po nej je liturgické ofícium**.

5. *Cultus marianus* (život mariánsky)

„**Mária je cesta, ktorá vedie ku Kristovi.**“ (Ján Pavol II.). Od založenia rehole je Panna Mária Kráľovnou rádu. Podľa tradície to bola ona, kto dal sv. Norbertovi biely šat, jej je zasvätená väčšina premonštrátskych kostolov. Pri živení mariánskej úcty je najvýznamnejším krokom pre premonštrátov každodenná modlitba sv. ruženca. **Vzývanie Panny Márie a jej označovanie ako Panej má v ráde dlhú, nepretržitú tradíciu**. Aby Máriu napodobili v jej živote, zasväcovali sa jej jednotliví členovia komunity ako jej nevoľníci. Rádová história pozná veľa ctiteľov Panny Márie, najznámejším z nich bol svätec premonštrátskeho rádu : **sv. Hermann** - Jozef.